ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (druhého senátu)

9. listopadu 2006 *

Ve věci C-205/05,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podaná rozhodnutím tribunal des affaires de sécurité sociale de Longwy (Francie) ze dne 14. dubna 2005, došlým Soudnímu dvoru dne 11. května 2005, v řízení

Fabien Nemec

proti

Caisse régionale d'assurance maladie du Nord-Est,

SOUDNÍ DVŮR (druhý senát),

ve složení C. W. A. Timmermans, předseda senátu, R. Schintgen (zpravodaj), J. Makarczyk, G. Arestis a L. Bay Larsen, soudci,

* Jednací jazyk: francouzština

generální advokátka: J. Kokott,
vedoucí soudní kanceláře: K. Sztranc-Sławiczek, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 23. března 2006,

s ohledem na vyjádření předložená:

— za F. Nemece M. Gamelonem, avocat,

— za Caisse régionale d'assurance maladie du Nord-Est A. Schaf Codognetem a F. Verrou, avocats,

— za francouzskou vládu G. de Berguesem a C. Bergeot-Nunes, jako zmocněnci,

— za vládu Spojeného království J. Stratford, jako zmocněnkyní,

— za Komisi Evropských společenství D. Martinem, jako zmocněncem,

po vyslechnutí stanoviska generální advokátky na jednání konaném dne 27. dubna 2006,

vydává tento

Rozsudek

1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 ze dne 14. června 1971 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby, osoby samostatně výdělečně činné a jejich rodinné příslušníky pohybující se v rámci Společenství, článku 15 nařízení Rady (EHS) č. 574/72 ze dne 21. března 1972, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení č. 1408/71, v jejich znění pozměněném a aktualizovaném nařízením Rady (ES) č. 118/97 ze dne 2. prosince 1996 (Úř. věst. 1997, L 28, s. 1; Zvl. vyd. 05/03, s. 3, dále jen „nařízení č. 1408/71", respektive „nařízení č. 574/72") a nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 883/2004 ze dne 29. dubna 2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení (Úř. věst. L 166, s. 1; Zvl. vyd. 05/05, s. 72), jakož i článku 39 ES.

2 Tato žádost byla podána v rámci sporu mezi F. Nemecem a Caisse régionale d'assurance maladie du Nord-Est (Severovýchodní regionální zdravotní pojišťovna, dále jen „CRAM") z důvodu odmítnutí posledně uvedenou zohlednit pro výpočet výše příspěvku stanoveného v případě předčasného ukončení pracovní činnosti ve prospěch pracovníků vystavených působení azbestu (dále jen „ACAATA") mzdy, které F. Nemec obdržel během své výdělečné činnosti v Belgii.

Právní rámec

Právní úprava Společenství

Nařízení č. 1408/71

3 Článek 1 nařízení č. 1408/71 stanoví:

„Pro účely tohoto nařízení:

[...]

t) se ‚dávkami' a , důchody' rozumějí všechny dávky a důchody, včetně všech jejich součástí placených z veřejných prostředků, zvýšení z důvodů valorizace a doplňkové dávky, nestanoví-li hlava III jinak, a také peněžité dávky, které mohou být vyplaceny místo důchodů, a platby uskutečněné z důvodů náhrady nákladů na příspěvky;

[...]"

4 Článek 3 odst. 1 nařízení č. 1408/71, nazvaný „Rovnost zacházení", stanoví:

„S výhradou zvláštních ustanovení tohoto nařízení mají osoby s bydlištěm na území jednoho z členských států, na něž se vztahuje toto nařízení, stejná práva a povinnosti podle právních předpisů kteréhokoli členského státu jako státní příslušníci uvedeného státu."

5 Článek 4 odst. 1 zmíněného nařízení definuje věcnou působnost tohoto nařízení následovně:

„Toto nařízení se vztahuje na všechny právní předpisy týkající se těchto odvětví sociálního zabezpečení:

a) dávky v nemoci a mateřství;

b) dávky v invaliditě, včetně těch, jež jsou určeny k udržení nebo zlepšení výdělečné schopnosti;

c) dávky ve stáří;

d) dávky pozůstalým;

e) dávky při pracovních úrazech a nemocích z povolání;

f) pohřebné;

g) dávky v nezaměstnanosti;

h) rodinné dávky."

6 Odstavec 2 téhož článku 4 stanoví, že toto nařízení „se vztahuje na všechny obecné a zvláštní systémy sociálního zabezpečení, ať již jsou příspěvkové, nebo nepříspěvkové [...]".

7 V hlavě III zmíněného nařízení kapitola 4, která se týká pracovních úrazů a nemocí z povolání, obsahuje článek 58 nazvaný „Výpočet peněžitých dávek", který ve svém odstavci 1 stanoví:

„Příslušná instituce členského státu, jehož právní předpisy stanoví, že výpočet peněžitých dávek je založen na průměrné mzdě nebo platu, určí tuto průměrnou mzdu nebo plat výlučně na základě mezd nebo platů zaznamenaných během dob získaných podle uvedených právních předpisů."

Nařízení č. 574/72

8 Článek 15 nařízení č. 574/72 stanoví „[o]becná pravidla pro sčítání dob [pojištění]".

Nařízení č. 883/2004

9 Podle svého čl. 87 odst. 1 nařízení č. 883/2004 „nezakládá žádný nárok za dobu přede dnem použitelnosti tohoto nařízení".

10 Článek 90 odst. 1 téhož nařízení stanoví, že „[n]ařízení [...] č. 1408/71 [...] se zrušuje ode dne použitelnosti tohoto nařízení".

11 Článek 91 nařízení č. 883/2004 stanoví:

„Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie.*

Použije se ode dne vstupu prováděcího nařízení v platnost."

Vnitrostátní právní úprava

12 Zákon č. 98-1194 ze dne 23. prosince 1998 o financování sociálního zabezpečení v roce 1999 (JORF ze dne 27. prosince 1998, s. 19646), ve znění zákona č. 99-1140 ze dne 29. prosince 1999 o financování sociálního zabezpečení v roce 2000 (JORF ze dne 30. prosince 1999, s. 19706, dále jen „zákon č. 98-1194") obsahuje soubor opatření ke specifickému předčasnému ukončení pracovní činnosti ve prospěch zaměstnanců a bývalých zaměstnanců vystavených působení azbestu. Článek 41 zákona č. 98-1194 stanoví:

„I. – Příspěvek v případě předčasného ukončení pracovní činnosti je vyplácen zaměstnancům a bývalým zaměstnancům závodů na výrobu materiálů obsahujících azbest, závodů, v nichž se postřikuje a zatepluje azbestem, nebo zaměstnancům pracujícím na stavbě nebo opravě lodí pod podmínkou, že ukončili jakoukoliv výdělečnou činnost, a pokud splňují následující podmínky:

1° Pracují nebo pracovali na jednom z výše zmíněných pracovních míst, které je uvedeno na seznamu stanoveném vyhláškou ministrů práce, sociálního zabezpečení a rozpočtu, během období, v němž se tam vyráběl nebo zpracovával azbest nebo materiály obsahující azbest;

2° Dosáhli stanoveného věku, který se může lišit v závislosti na délce doby práce vykonávané na pracovních místech zmíněných v bodě 1°, přičemž tento věk nemůže být nižší než padesát let.

[...]

Zaměstnanci nebo bývalí zaměstnanci, kteří jsou podle obecné právní úpravy uznáni za postižené nemocí z povolání způsobenou azbestem a uvedenou na seznamu stanoveném vyhláškou ministrů práce a sociálního zabezpečení, mají od věku padesáti let rovněž nárok na příspěvek v případě předčasného ukončení pracovní činnosti.

Příspěvek v případě předčasného ukončení pracovní činnosti nelze pobírat současně s příjmy nebo dávkami zmíněnými v článku L. 131-2 zákoníku o sociálním zabezpečení ani s dávkou ve stáří, dávkou v invaliditě, předčasným starobním důchodem nebo dávkou v případě předčasného ukončení pracovní činnosti s výjimkou ustanovení následujícího pododstavce.

Jako doplněk k invalidnímu důchodu nebo pozůstalostní dávce či dávce ve stáří, která se řídí zvláštním režimem upraveným v kapitole 1 hlavy 1 části VII zákoníku o sociálním zabezpečení, může být vyplácen vyrovnávací příspěvek do výše příspěvku vypočítaného za podmínek stanovených v tomto článku.

II. – Částka příspěvku je vypočítaná podle aktualizovaného průměru hrubých měsíčních mezd nebo platů za posledních dvanáct měsíců závislé činnosti oprávněné osoby, do nichž nejsou podle podmínek stanovených nařízením započteny určité doby pracovní činnosti, v nichž tato osoba pobírala sníženou odměnu. Tato částka je revalorizovaná jako dávky přiznané podle druhého pododstavce článku L. 322-4 zákoníku práce.

[...]

Tento příspěvek přestane být vyplácen, pokud oprávněná osoba splňuje podmínky vyžadované pro nárok na takový starobní důchod vyplácený v plné výši, jaký je definovaný v článcích L. 351-1 a L. 351-8 zákoníku sociálního zabezpečení.

[...]“

13 Podle článku 2 nařízení č. 99/247 ze dne 29. března 1999 o příspěvku v případě předčasného ukončení pracovní činnosti stanoveném v článku 41 zákona o financování sociálního zabezpečení v roce 1999 (JORF ze dne 31. března 1999, s. 4471):

„Referenční mzda nebo plat, které slouží jako základ při určení příspěvku, jsou stanoveny podle odměn uvedených v článku L. 242-1 zákoníku o sociálním zabezpečení, které dotčená osoba pobírala v průběhu posledních dvanácti měsíců výdělečné činnosti. Tyto odměny, popřípadě revalorizované podle pravidel definovaných v článku R. 351-29-2 zákoníku sociálního zabezpečení, jsou zohledněny maximálně do výše dvojnásobku horní hranice stanovené v článku L. 241-3 téhož zákoníku, platné v době vzniku nároku na příspěvek. Referenční mzda nebo plat jsou rovny měsíčnímu průměru takto určených odměn.

Měsíční částka příspěvku je rovna 65% referenční mzdy nebo platu definovaných v předchozím bodě maximálně do výše horní hranice stanovené v článku L. 241-3 zákoníku sociálního zabezpečení, k níž se přidává 50% referenční mzdy nebo platu za část této mzdy nebo platu, která se nachází mezi jednonásobkem a dvojnásobkem téže horní hranice.

Nejnižší částka příspěvku nemůže být nižší než nejnižší částka dávky stanovené v článku L. 351-3 zákoníku práce. Takto zaručená částka příspěvku nemůže být nicméně vyšší než 85% referenční mzdy nebo platu.“

14 Článek L. 242-1 zákoníku sociálního zabezpečení stanoví:

„Pro výpočet příspěvků na sociální zabezpečení, na pojištění pro případ pracovního úrazu a příspěvků na rodinné dávky jsou za odměny považované veškeré částky vyplacené pracovníkům za práci nebo v souvislosti s prací, zejména mzdy nebo platy, náhrady za placenou dovolenou, částka sražená na zaměstnanecké příspěvky, dávky, prémie, mimořádné odměny a veškeré jiné peněžní a naturální výhody, jakož i částky obdržené přímo nebo prostřednictvím třetí osoby jakožto spropitné. [...]

[...]“

15 Oběžník č. DSS/4B/99/332 ze dne 9. června 1999 týkající se provedení souboru opatření k předčasnému ukončení pracovní činnosti pracovníků vystavených působení azbestu má za cíl upřesnit pravidla přiznávání, výpočtu a vyplácení regionálními zdravotními pojišťovnami příspěvku zavedeného ve prospěch pracovníků vystavených působení azbestu. Tento oběžník uvádí zejména, že pokud jde o způsob výpočtu tohoto příspěvku a co se týče dob pracovního poměru v zahraničí, „může dojít k několika různým případům. Pokud jsou ze mzdy nebo platu placeny příspěvky na sociální zabezpečení podle článku L. 242-1 zákoníku sociálního zabezpečení, jsou tato mzda nebo plat zohledněny spolu s příslušnými dobami. V ostatních případech je třeba zohlednit mzdy nebo platy obdržené během posledního roku pracovního poměru ve Francii“.

Spor v původním řízení a předběžná otázka

16 Fabien Nemec, který je francouzským státním příslušníkem narozeným v roce 1954 a jenž bydlí ve Francii, pracoval několik let v podniku usazeném v tomto členském státě. Je nesporné, že během této práce byl vystaven působení azbestu.

17 Poté, co byl v roce 1994 propuštěn z důvodu úplného ukončení činnosti svého zaměstnavatele ve Francii, našel si tentýž rok zaměstnání v Belgii u podniku usazeného přibližně deset kilometrů od místa svého bydliště. Během celé doby výdělečné činnosti v Belgii F. Nemec nadále bydlel a odváděl daně ve Francii.

18 V roce 1995 příslušný francouzský orgán uznal, že F. Nemec je postižen nemocí z povolání z důvodu vystavení působení azbestu.

19 Poté, co F. Nemec předložil v březnu 2004 žádost, mu CRAM v květnu téhož roku oznámila rozhodnutí o přiznání ACAATA. V souladu s platnou vnitrostátní právní úpravou byla částka tohoto příspěvku vypočítána podle průměru mezd obdržených žadatelem v průběhu dvanácti posledních měsíců jeho výdělečné činnosti ve Francii.

20 Dotčený poté zpochybnil toto rozhodnutí před smírčí komisí CRAM, když tvrdil, že CRAM opomenula zohlednit jeho mzdy obdržené na posledním pracovním místě v Belgii, které jsou vyšší než mzdy, které zohlednila pro výpočet ACAATA.

21 Toto odvolání bylo zamítnuto zmíněnou smírčí komisí s tím, že toto rozhodnutí je založeno na oběžníku č. DSS/4B/99/332.

22 Za těchto podmínek F. Nemec podal žalobu k tribunal des affaires de sécurité sociale de Longwy, který se rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžnou otázku:

„Přijala CRAM vůči dotčenému rozhodnutí působícímu újmu, které představuje překážku volného pohybu uvedenému v článku 39 [ES], porušení nařízení [...] č. 883/2004 nebo porušení článku 15 nařízení [...] č. 574/72 tím, že na základě ustanovení článku 2 prováděcího nařízení k zákonu č. 99-247 ze dne 29. března 1999 a oběžníku DSS/4B/99 č. 332 ze dne 9. června 1999 odmítla zohlednit mzdy obdržené v Belgii F. Nemecem pro výpočet příspěvku pracovníkům s azbestem, který mu byl přiznán podle článku 41 zákona č. 98-1194 ze dne 23. prosince 1998, jelikož z těchto mezd nebyly odváděny příspěvky podle článku L. 242-1 francouzského zákoníku o sociálním zabezpečení?“

K přípustnosti žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce

23 Francouzská vláda uplatňuje, že žádost o rozhodnutí o předběžné otázce je nepřípustná z důvodu, že předkládající soud nepopisuje dostatečně přesně skutkový a právní rámec, za kterého byla otázka položena.

24 Předkládací rozhodnutí totiž neumožňuje určit, zda F. Nemec byl vystaven působení azbestu v rámci výdělečné činnosti vykonávané v jiných členských státech než ve Francouzské republice, a uvádí použitelná vnitrostátní ustanovení pouze neúplně

a náznakově. Francouzská vláda také tvrdí, že vnitrostátní soud nerozvedl důvody, které ho vedly k položení si otázky ohledně výkladu jednotlivých ustanovení Společenství uvedených ve zmíněném rozhodnutí ani souvislost, kterou spatřuje mezi těmito ustanoveními a ustanoveními vnitrostátních právních předpisů použitelných na spor v původním řízení.

25 V tomto ohledu je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury vyžaduje potřeba dospět k výkladu práva Společenství, jenž by byl pro vnitrostátní soud užitečný, aby tento soud vymezil skutkový a právní rámec, do něhož jsou začleněny otázky, jež pokládá, nebo aby alespoň vysvětlil skutkové předpoklady, na nichž se tyto otázky zakládají (viz zejména rozsudek ze dne 26. ledna 1993, Telemarsicabruzzo a další, C-320/90 až C-322/90, Recueil, s. I-393, bod 6; usnesení ze dne 8. července 1998, Agostini, C-9/98, Recueil, s. I-4261, bod 4; rozsudky ze dne 9. září 2004, Carbonati Apuani, C-72/03, Sb. rozh. s. I-8027, bod 10, a ze dne 23. března 2006, Enirisorse, C-237/04, Sb. rozh. s. I-2843, bod 17).

26 Soudní dvůr rovněž rozhodl, že je nezbytné, aby vnitrostátní soud podal alespoň minimální vysvětlení k důvodům výběru ustanovení práva Společenství, o jejichž výklad žádá, a k souvislosti, kterou spatřuje mezi těmito ustanoveními a vnitrostátní právní úpravou použitelnou na spor (usnesení ze dne 28. června 2000, Laguillaumie, C-116/00, Recueil, s. I-4979, bod 16; výše uvedené rozsudky Carnonati Apuani, bod 11, a Enirisorse, bod 21).

27 V projednávaném případě je třeba konstatovat, že Soudní dvůr disponuje dostatečnými poznatky k tomu, aby mohl předkládajícímu soudu užitečně odpovědět.

28 Předkládací rozhodnutí totiž jednak stručně, ale přesně uvádí skutkový základ původního sporu a použitelný vnitrostátní právní rámec. Z toho vyplývá, že zmíněný spor vznikl v rámci žaloby směřující k přiznání dávky podle francouzských právních předpisů, na niž má dotčený nárok a nesporně splnil podmínky jejího přiznání. Kromě toho předkládací rozhodnutí rozvádí důvody výběru ustanovení Společenství, o jejichž výklad žádá vnitrostátní soud, jakož i souvislost mezi těmito ustanoveními a vnitrostátními právními předpisy použitelnými na zmíněný spor.

29 Za těchto podmínek nemůže být argumentace francouzské vlády přijata, takže žádost o rozhodnutí o předběžné otázce je přípustná.

K předběžné otázce

30 Podstatou otázky předkládajícího soudu je, zda rozhodnutí, kterým bylo odmítnuto zohlednit pro výpočet ACAATA mzdy, jež F. Nemec obdržel v Belgii, zakládá porušení nařízení č. 883/2004.

31 Přitom v souladu s článkem 91 zmíněného nařízení vstupuje toto nařízení v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie,* ale použije se až ode dne vstupu prováděcího nařízení v platnost.

32 Vzhledem k tomu, že až do tohoto dne nebylo přijato žádné prováděcí nařízení k nařízení č. 883/2004, zůstávají nutně použitelná ustanovení nařízení č. 1408/71.

33 Z toho vyplývá, že je třeba přezkoumat otázku položenou vnitrostátním soudem s ohledem na toto posledně uvedené nařízení.

34 Jak poukázali účastníci původního řízení, francouzská vláda a Komise Evropských společenství, taková dávka, jako je ACAATA, přiznaná bývalým pracovníkům vystaveným působení azbestu, kteří splňují podmínky definované vnitrostátní právní úpravou, aniž by bylo provedeno jednotlivé posouzení osobních potřeb těchto pracovníků, má být považována za dávku sociálního zabezpečení, na kterou se vztahuje čl. 4 odst. 1 písm. e) nařízení č. 1408/71, jenž je ustanovením, které se týká dávek při pracovních úrazech a nemocích z povolání.

35 Pokud jde o předmět sporu v původním řízení, a sice podrobná pravidla výpočtu částky ACAATA, která je stanovená na základě odměny oprávněné osoby, CRAM, francouzská vláda a vláda Spojeného království se domnívají, že odmítnutí zohlednit pro přiznání tohoto příspěvku mzdy obdržené v zahraničí, ze kterých nebyly odváděny příspěvky na sociální zabezpečení podle vnitrostátních právních předpisů členského státu, kterým podléhá příslušná instituce, je v souladu s článkem 58 nařízení č. 1408/71.

36 Soudní dvůr již rozhodl ohledně ustanovení formulovaného v podstatě totožně jako ustanovení zmíněného článku 58, že takové ustanovení se neomezuje na určení právních předpisů použitelných pro stanovení referenční doby průměrné mzdy nebo platu, ale jeho předmětem je také určit odměny, které musí příslušná instituce zohlednit pro stanovení průměrné mzdy nebo platu za určitou dobu, které podle použitelných vnitrostátních právních předpisů slouží jako základ pro výpočet peněžitých dávek (viz v tomto smyslu rozsudek ze dne 11. července 1979, Pennartz, 268/78, Recueil, s. 2411, body 8 a 9).

37 Je třeba nicméně poukázat na to, že článek 58 nařízení č. 1408/71, jako ostatně všechna ustanovení tohoto nařízení, musí být vykládán ve světle článku 42 ES (viz v tomto smyslu rozsudky ze dne 9. srpna 1994, Reichling, C-406/93, Recueil, s. I-4061, bod 21, a ze dne 12. září 1996, Lafuente Nieto, C-251/94, Recueil, s. I-4187, body 33 a 38).

38 Cíl sledovaný tímto posledně uvedeným ustanovením, které směřuje k usnadnění volného pohybu pracovníků, znamená zejména, že migrující pracovníci nesmějí ztratit své nároky na dávky sociálního zabezpečení ani utrpět snížení částky těchto dávek z důvodu, že využili právo na volný pohyb, které jim přiznává Smlouva o ES (viz výše uvedené rozsudky Reichling, bod 24, a Lafuente Nieto, body 33 a 38, jakož i rozsudky ze dne 9. října 1997, Naranjo Arjona a další, C-31/96 až C-33/96, Recueil, s. I-5501, bod 20, a ze dne 17. prosince 1998, Grajera Rodríguez, C-153/97, Recueil, s. I-8645, bod 17).

39 Přitom je nesporné, že taková vnitrostátní právní úprava, jaká je dotčená v původním řízení, může znevýhodňovat migrující pracovníky ve vztahu k pracovníkům, kteří vykonávali svou pracovní činnost pouze v jednom členském státě.

40 Podle takové právní úpravy se totiž na migrujícího pracovníka, jako je F. Nemec, použije metoda výpočtu ACAATA založená na mzdě obdržené před více než 10 lety, a z tohoto důvodu bez jakékoliv souvislosti se současnou situací dotčeného, zatímco u jeho kolegů, kteří nadále pracovali ve Francii, se zohlední poslední skutečná mzda. Takový pracovník takto utrpí snížení částky dávky, kterou by obdržel, kdyby nevyužil svého práva na volný pohyb.

41 Povinnost neznevýhodňovat migrující pracovníky, kteří využili svého práva na volný pohyb, však ještě neznamená, že čl. 58 odst. 1 nařízení č. 1408/71 musí být považován za odporující cíli stanovenému v článku 42 ES tím, že neumožňuje zohlednit pro výpočet peněžitých dávek mzdu nebo plat obdržené v jiném členském státě. Tato povinnost totiž s sebou nese pouze ten požadavek, aby migrujícímu pracovníkovi byly vyplaceny stejné zmíněné dávky, jako kdyby nevyužil svého práva na volný pohyb (viz v tomto smyslu výše uvedené rozsudky Lafuente Nieto, bod 39; Naranjo Arjona a další, bod 21, a Grajera Rodríguez, bod 18).

42 V takové situaci, jaká je předmětem sporu v původním řízení, tak, přestože se má v souladu s ustanoveními čl. 58 odst. 1 nařízení č. 1408/71 zohlednit pouze mzda obdržená v členském státě, o jehož příslušnou instituci se jedná, částka této mzdy musí být aktualizovaná a revalorizovaná tak, aby odpovídala mzdě, kterou by dotčený mohl patrně pobírat vzhledem k vývoji své profesní kariéry, pokud by nadále vykonával svou pracovní činnost v dotčeném členském státě (viz v tomto smyslu výše uvedené rozsudky Lafuente Nieto, bod 40; Naranjo Arjona a další, bod 22, a Grajera Rodríguez, bod 19).

43 Na položenou otázku je tedy třeba odpovědět tak, že čl. 58 odst. 1 nařízení č. 1408/71, vykládaný v souladu s cílem stanoveným v článku 42 ES, vyžaduje, aby v takové situaci, jaká je dotčená v původním řízení, byla při výpočtu „průměrn[é] mzd[y] nebo plat[u]“ ve smyslu prvního z těchto dvou ustanovení zohledněna mzda dotčeného, kterou by patrně mohl pobírat vzhledem k vývoji své profesní kariéry, kdyby nadále vykonával svou pracovní činnost v členském státě, o jehož příslušnou instituci se jedná.

K nákladům řízení

44 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení vzhledem ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem,

je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (druhý senát) rozhodl takto:

Článek 58 odst. 1 nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 ze dne 14. června 1971 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby, osoby samostatně výdělečně činné a jejich rodinné příslušníky pohybující se v rámci Společenství, ve znění pozměněném a aktualizovaném nařízením Rady (ES) č. 118/97 ze dne 2. prosince 1996, vykládaný v souladu s cílem stanoveným v článku 42 ES, vyžaduje, aby v takové situaci, jaká je dotčená v původním řízení, byla při výpočtu „průměrn[é] mzd[y] nebo plat[u]" ve smyslu prvního z těchto dvou ustanovení zohledněna mzda dotčeného, kterou by patrně mohl pobírat vzhledem k vývoji své profesní kariéry, kdyby nadále vykonával svou pracovní činnost v členském státě, o jehož příslušnou instituci se jedná.

Podpisy.